

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ
І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ**

Факультет землевпорядкування

ДОПУСКАЄТЬСЯ ДО ЗАХИСТУ

Завідувач кафедри

управління земельними ресурсами

_____ Дорош О.С.

«___» _____ 2025 р.

БАКАЛАВРСЬКА КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

**на тему «Встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) в
межах села Лукаші, Баришівської територіальної громади, Київської
області»**

Спеціальність: 193 «Геодезія та землеустрій»

Гарант освітньої програми

д-р. географ. наук, проф.

_____

Ковальчук І.П.

Керівник бакалаврської кваліфікаційної роботи

д-р. екон. наук., доц.

_____

Купріянич І.П.

Виконав

_____

Матушко А.О

КИЇВ – 2025

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ
І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ
Факультет землевпорядкування**

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри

управління земельними ресурсами

_____ **Ольга ДОРОШ**

«   » _____ **2025 р.**

ЗАВДАННЯ

на виконання бакалаврської кваліфікаційної роботи студенту

Матушко Антону Олександровичу

Спеціальність 193 «Геодезія та землеустрій»

Тема бакалаврської кваліфікаційної роботи: «Встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) в межах села Лукаші, Баришівської територіальної громади, Київської області».

Затверджена наказом ректора НУБіП України від 18.11.2025 року № 2083 «С».

Термін подання завершеної роботи на кафедру: за 10 днів до захисту.

Вихідні дані до бакалаврської кваліфікаційної роботи: нормативно-правова база, землевпорядна документація, методичні рекомендації та інші літературні джерела з досліджуваних питань.

У роботі були поставлені наступні завдання:

- вивчити теоретичні основи землеустрою;
- дослідити особливості розроблення документації із землеустрою
- розробити технічну документацію із землеустрою щодо встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) в межах села Лукаші, Баришівської територіальної громади, Київської області.

Дата видачі завдання _____

Керівник бакалаврської

кваліфікаційної роботи

_____ **Ірина КУПРІЯНЧИК**

Завдання прийняла до виконання

_____ **Антон МАТУШКО**

ЗМІСТ

Вступ	6
 Розділ 1. Теоретичні основи землеустрою	
1.1 Призначення та система землеустрою	8
1.2 Нормативно-правові основи землеустрою	12
1.3 Топографо-геодезичні та картографічні роботи при здійсненні землеустрою	22
 Розділ 2. Особливості розроблення документації із землеустрою	
2.1 Види документації із землеустрою	25
2.2 Технічна документація із землеустрою	27
2.3 Замовники і розробники документації із землеустрою	30
 Розділ 3. Розроблення технічної документації із землеустрою щодо встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості)	
3.1 Загальні відомості про земельну ділянку	35
3.2 Геодезичні, польові та камеральні роботи	36
3.3 Розробка та погодження технічної документації із землеустрою щодо встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості).....	41
 Висновки	50
Список використаних джерел	52
Додатки	55

ВСТУП

На сучасному етапі розвитку земельних відносин в Україні, що супроводжується активною трансформацією форм власності, зміною цільового призначення земель і розвитком ринку земель сільськогосподарського призначення, особливої ваги набуває питання точного визначення меж земельних ділянок. Встановлення меж у натурі (на місцевості) забезпечує реалізацію прав власників і користувачів земель, сприяє зменшенню кількості земельних спорів, підвищує рівень правової визначеності та прозорості у сфері землекористування.

З огляду на адміністративно-територіальну реформу та об'єднання громад, що передбачає оновлення землевпорядної документації на рівні територіальних громад, важливість якісного виконання робіт із встановлення меж земельних ділянок зростає. У цьому контексті дослідження у бакалаврській роботі проведене на прикладі земельної ділянки розташованої у селі Лукаші Баришівської територіальної громади Київської області, є актуальним і своєчасним.

Метою роботи є обґрунтування теоретичних засад, вивчення нормативно-правових вимог і практична реалізація процесу встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) на прикладі конкретної ділянки в

Об'єктом дослідження є земельна ділянка в межах села Лукаші Баришівської ТГ Київської області.

Предметом дослідження є методичні, технічні та правові аспекти встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості), а також практичні дії, пов'язані з виконанням геодезичних та землевпорядних робіт у процесі встановлення меж ділянки.

У роботі були поставлені наступні завдання:

- вивчити теоретичні основи землеустрою;

- дослідити особливості розроблення документації із землеустрою
- розробити технічну документацію із землеустрою щодо встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) в межах села Лукаші, Баришівської територіальної громади, Київської області.

У першому розділі досліджено призначення та систему землеустрою вивчено нормативно-правові основи, визначено основні топографо-геодезичні та картографічні роботи при здійсненні землеустрою.

У другому розділі вивчено види документації землеустрою зокрема технічну документацію землеустрою, проаналізовано хто може бути замовником та розробником документації із землеустрою .

У третьому розділі розроблено технічну документацію із землеустрою щодо встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості).

Бакалаврська робота складається із вступу, трьох розділів, висновків та списку літератури.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ЗЕМЛЕУСТРОЮ

1.1 Призначення та система землеустрою

Землеустрій являє собою комплекс заходів, спрямованих на організацію раціонального використання земель, їх охорону та вдосконалення землекористування [3]. Він виник як відповідь на потребу суспільства у впорядкуванні земельних відносин, запобіганні земельним конфліктам і забезпеченні справедливого розподілу ресурсів.

Система землеустрою охоплює комплекс взаємопов'язаних наукових, технічних, технологічних та організаційно-правових заходів, спрямованих на регулювання земельних відносин, облік і оцінку земельних ресурсів, організацію їхнього використання та охорони, а також на розробку територіальних і внутрішньогосподарських проектів землеустрою.

У сучасних умовах основною метою землеустрою є створення передумов для сталого розвитку сільських і міських територій, формування ефективної структури землекористування, забезпечення раціонального використання земельних ресурсів, збереження екологічної рівноваги та охорона земель як загальнонаціонального надбання.

Основні завдання землеустрою включають:

- Визначення меж земельних ділянок, населених пунктів та адміністративно-територіальних одиниць;
- Організацію територій землеволодінь та землекористувань для підвищення їх ефективності;
- Підвищення родючості земель за рахунок впровадження меліоративних, протиерозійних та інших заходів;
- Захист земель від виснаження, забруднення і деградації;
- Проведення моніторингу стану земель та оцінку їх якості.

Система землеустрою охоплює комплекс наукових, технічних, організаційно-правових, управлінських та виробничих заходів, спрямованих

на регулювання земельних відносин, адміністрування землекористування, облік і оцінку земельних ресурсів, а також планування та проектування раціонального використання і охорони земель.

Елементи системи землеустрою:

- Об'єкти: усі землі незалежно від форми власності, окремі земельні ділянки та землекористування;
- Суб'єкти: фізичні і юридичні особи, органи державної влади та місцевого самоврядування;
- Види: загальнодержавний, регіональний, місцевий та внутрішньогосподарський землеустрій.

Основні функції системи землеустрою:

- Регулююча функція: здійснення державного контролю за земельними відносинами, стимулювання ефективного використання земель.
- Інвестиційна функція: формування бази даних для оцінки інвестиційної привабливості різних форм землекористування.
- Стимулююча функція: заохочення впровадження інновацій у використання земель.
- Функція санації: усунення неефективних форм землекористування через реалізацію землепорядних проектів.
- Інформаційна функція: забезпечення об'єктивної інформації про використання земель для прийняття обґрунтованих рішень власниками і користувачами.
- Комерційна функція: визначення економічно вигідних форм використання земельних ресурсів.
- Посередницька функція: сприяння взаємодії між суб'єктами земельних відносин та органами влади у процесі розробки документації.
- Соціальна функція: сприяння формуванню права власності на землю, екологізації землекористування та соціально-економічному розвитку територій.

На загальнодержавному рівні землеустрій спрямований на формування національної земельної політики, враховуючи економічні, екологічні та соціальні чинники. На регіональному рівні розробляються схеми використання і охорони земель окремих адміністративних одиниць, а на місцевому рівні — проекти забудови населених пунктів, зонування територій. Внутрішньогосподарський землеустрій орієнтований на оптимізацію використання земель в межах окремих господарств.

Земельна ділянка — це обмежена в межах частина земної поверхні з чітко встановленим місцем розташування. Правовий режим земельної ділянки визначає її цільове призначення, допустиме використання і обмеження, зафіксовані в державному кадастрі. [4]

Земельні ділянки бувають подільними і неподільними залежно від можливості їх розподілу без зміни призначення. Право власності на ділянку поширюється на поверхню, надра, водні об'єкти та простір над і під землею у межах, визначених законом.

Зміна цільового призначення земель відбувається за рішенням органів влади або за ініціативою власників, відповідно до Земельного кодексу України [2].

Земельна частка (пай) — це умовна частина земельної ділянки, яка має кадастрове і грошове визначення, але її межі в натурі не виділені.

Для ефективного землеустрою важливо правильно визначити об'єкти, які будуть досліджуватися або плануватися. При класифікації об'єктів потрібно враховувати територіальну організацію — структуру земель, виробничих одиниць, меж, мереж меліорації, доріг та інших елементів.

Землеустрій є динамічним процесом, який спрямований на трансформацію існуючої організації території з урахуванням соціально-економічних, екологічних і правових факторів.

Історичний розвиток землеустрою пройшов шлях від простого розмежування земельних наділів у давнину до створення сучасних

кадастрових систем. Формування системи землеустрою в Україні базувалося на національному законодавстві та адаптації європейських практик.

Землеустрій тісно пов'язаний із розвитком кадастрової діяльності, геодезії, картографії, агрономії, екології та містобудування. У сучасних умовах він є невід'ємною частиною системи управління територіальним розвитком держави.

Підсумовуючи, слід зазначити, що землеустрій — це не лише технічний процес, а комплексний інструмент реалізації державної політики у сфері раціонального використання та охорони земельних ресурсів.

Землеустрій є основою ефективного управління територіями та розвитку земельних ресурсів країни. Він забезпечує баланс між економічними потребами суспільства та необхідністю збереження природного середовища для майбутніх поколінь. Завдяки системі землеустрою стає можливим формування сприятливого середовища для ведення сільського господарства, містобудування, промислового розвитку та створення природоохоронних зон.

Значущість землеустрою посилюється в умовах глобальних викликів, таких як зміна клімату, деградація земель та урбанізація. Розробка проектів землеустрою враховує необхідність екологічної стабільності територій, запобігання ерозійним процесам, охорони водних ресурсів і біорізноманіття.

Сучасний землеустрій активно інтегрує новітні технології: використання супутникової навігації, безпілотних літальних апаратів для аерофотозйомки, геоінформаційних систем (ГІС) для аналізу та візуалізації просторових даних. Ці інструменти дозволяють швидко збирати і обробляти великі обсяги інформації, що значно підвищує точність землевпорядних робіт та сприяє оперативному прийняттю управлінських рішень.

Важливою складовою розвитку системи землеустрою є удосконалення законодавчої бази. Зміни до земельного законодавства, спрямовані на спрощення процедур реєстрації прав на землю, дерегуляцію господарської

діяльності у сфері землеустрою [12], сприяють розвитку прозорого ринку земель та підвищенню інвестиційної привабливості територій.

Також суттєву роль відіграє система підготовки та сертифікації фахівців у сфері землеустрою. Професійна кваліфікація інженерів-землевпорядників, їх обізнаність у сучасних технологіях і законодавстві є запорукою якісного виконання робіт та дотримання прав громадян і юридичних осіб у земельних відносинах.

У межах процесу децентралізації в Україні особливого значення набуває розробка проектів землеустрою територіальних громад, які стають базою для ефективного планування їх розвитку, визначення перспективного використання земель, формування зон рекреаційного, промислового, житлового будівництва.

Отже, сучасний землеустрій — це багатокomпонентний процес, який інтегрує технічні, правові, економічні та екологічні аспекти управління територіями. Його ефективна реалізація є запорукою сталого розвитку земельних ресурсів, забезпечення екологічної безпеки та економічного зростання держави.

1.2 Нормативно-правові основи землеустрою

Правова база, що регулює сферу землеустрою в Україні, включає такі ключові акти: Конституцію України [1], Земельний кодекс України [2], закони "Про державний земельний кадастр" [4], "Про землеустрій" [3], "Про топографо-геодезичну і картографічну діяльність" [9], "Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо дерегуляції господарської діяльності в галузі землеустрою та землеоцінки" [12], "Про регулювання містобудівної діяльності" [10], "Про оцінку земель" [5], а також інші нормативно-правові акти.

Одним із фундаментальних актів є Конституція України [1], прийнята 28 червня 1996 року, яка в статті 1 проголошує Україну суверенною, незалежною, демократичною, соціальною та правовою державою. Стаття 8 закріплює принцип верховенства права, наголошуючи, що Конституція має найвищу юридичну силу в державі [1], а всі інші закони та нормативні акти повинні відповідати її положенням.

Відповідно до статті 13 Конституції [1], земля, надра, водні ресурси та інші природні багатства, розташовані на території України, є власністю Українського народу. Державна влада та місцеве самоврядування від його імені здійснюють права власника в межах, визначених Основним Законом. Громадяни мають право на використання цих природних ресурсів згідно із законом, при цьому власність не повинна застосовуватися на шкоду суспільним інтересам або екології.

Стаття 14 Конституції України визначає землю як головне національне багатство [1], яке перебуває під особливою охороною держави. Вона гарантує право власності на землю для громадян, юридичних осіб і держави. Це право може набуватися і реалізовуватися виключно у порядку, встановленому законом.

Земельний кодекс України [2], прийнятий 25 жовтня 2001 року (№ 2768-III), підтверджує конституційні засади щодо особливої ролі землі як національного багатства [1]. У Кодексі підкреслюється, що використання земельної власності має здійснюватися без порушення прав і свобод інших громадян, без шкоди інтересам суспільства та без негативного впливу на стан навколишнього природного середовища.

Окрему увагу в Земельному кодексі приділено питанню землеустрою. Зокрема, у главі 31 описані основні принципи землеустрою, його мета, завдання, організаційні засади здійснення, а також порядок погодження та затвердження землевпорядної документації. Визначені повноваження органів

виконавчої влади щодо погодження проєктів землеустрою, пов'язаних із відведенням земельних ділянок.

Окреме місце в земельному законодавстві займає регулювання ведення Державного земельного кадастру. Він виступає базою даних для обліку земель та є основою для кадастрів інших природних ресурсів.

Оскільки земельне законодавство постійно оновлюється відповідно до реформ у країні, періодично вносяться зміни в основні акти. Так, з метою уточнення правового регулювання у сфері землеустрою, ухвалюються нові закони.

Наприклад, 7 липня 2011 року прийнято Закон України «Про державний земельний кадастр» № 3613-VI [4], який визначає правові, економічні та організаційні засади створення і функціонування кадастру.

Цей Закон у статті 1 дає визначення основних термінів, які використовуються у сфері кадастрової діяльності. Далі викладені мета, принципи функціонування кадастру, загальні засади його ведення.

Законом закріплюється обов'язок гарантувати достовірність відомостей кадастру, передбачається відповідальність за порушення у сфері земельної інформації. Окремим розділом передбачено механізми фінансування функціонування кадастру та регулювання плати за надання послуг, пов'язаних із користуванням його даними.

Важливу роль у регулюванні земельних відносин відіграє також Закон України «Про землеустрій» [3], ухвалений 22 травня 2003 року № 858-IV.

Цей нормативний акт визначає правові й організаційні засади діяльності у сфері землеустрою, регулює відносини між органами державної влади, місцевого самоврядування, юридичними та фізичними особами, пов'язані із забезпеченням сталого використання земельних ресурсів.

Закон визначає перелік суб'єктів та об'єктів землеустрою, його призначення, принципи і систему, розмежовує повноваження органів державної влади та місцевого самоврядування у цій сфері. Також

встановлюється порядок організації землеустрою на різних рівнях: загальнодержавному, регіональному і місцевому, передбачено здійснення державного та самоврядного контролю за його проведенням. Особливу увагу приділено питанням наукового, кадрового й фінансового забезпечення землеустрою та встановленню відповідальності за порушення вимог земельного законодавства.

Закон України «Про топографо-геодезичну і картографічну діяльність» [9], ухвалений 23 грудня 1998 року (№ 353-XIV), визначає основні положення регулювання діяльності у сфері геодезії та картографії.

Основним завданням цього закону є встановлення правил ведення топографо-геодезичних і картографічних робіт задля задоволення потреб держави, юридичних осіб та громадян у достовірній картографічній та геодезичній інформації.

Документ визначає об'єкти та суб'єкти топографо-геодезичної і картографічної діяльності, регламентує питання професійної підготовки спеціалістів у цій галузі, вимоги до сертифікації інженерів-геодезистів та ведення державних реєстрів сертифікованих фахівців.

Значна увага в законі приділена державному управлінню у сфері топографо-геодезичної діяльності, класифікації видів робіт і умов їх виконання. Окремо врегульовані питання охорони геодезичних знаків, порядку проведення державного геодезичного нагляду та відповідальності за порушення законодавства.

Особливе місце в законі займають положення про міжнародне співробітництво у сфері топографо-геодезичної і картографічної діяльності, що передбачає обмін інформацією та участь України у міжнародних проектах і програмах.

Важливою віхою у розвитку земельного законодавства стало ухвалення Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів

щодо дерегуляції господарської діяльності у сфері землеустрою та землеоцінки» від 2 жовтня 2012 року № 5394-VI [12].

Цим законом внесено зміни до низки нормативно-правових актів, серед яких Земельний кодекс України [2], Закон України «Про топографо-геодезичну і картографічну діяльність» [9], Закон «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», Закон «Про землеустрій» [3], Закон «Про порядок виділення в натурі земельних ділянок власникам земельних часток (паїв)» [8], Закон «Про оцінку земель» і Закон «Про державний земельний кадастр» [5].

Основною метою внесених змін було удосконалення процесу підготовки фахівців у сфері землеустрою, запровадження системи сертифікації інженерів-землевпорядників і геодезистів, а також створення державних реєстрів сертифікованих фахівців, що здійснюють діяльність у зазначених сферах.

Закон України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» [11], ухвалений 1 липня 2004 року (№ 1952-IV), регулює порядок державної реєстрації прав на нерухомість та обмежень цих прав. Його мета — забезпечити визнання, захист і прозоре функціонування ринку нерухомого майна.

Закон встановлює:

- принципи державної реєстрації речових прав;
- перелік прав та обтяжень, що підлягають реєстрації;
- об'єкти нерухомого майна, стосовно яких проводиться реєстрація;
- вимоги до органів реєстрації прав і їхніх повноважень;
- структуру Державного реєстру прав;
- порядок проведення реєстраційних процедур;
- вимоги до документів, необхідних для реєстрації;
- відповідальність у сфері реєстрації прав.

Закон також визначає порядок взаємодії органів державної реєстрації прав із суб'єктами ведення Державного земельного кадастру та іншими уповноваженими установами.

Подальший розвиток земельного законодавства відбувся із ухваленням Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розмежування земель державної та комунальної власності» від 6 вересня 2012 року № 5245-VI [13].

Внаслідок цього закону були внесені зміни до ряду нормативно-правових актів, а сам Закон «Про розмежування земель державної та комунальної власності» втратив чинність [13]. Згідно з новими положеннями, землями комунальної власності вважаються земельні ділянки, розташовані в межах населених пунктів, за винятком земель приватної власності, а також землі, на яких розташовані об'єкти комунальної власності або які перебувають у постійному користуванні органів місцевого самоврядування та комунальних підприємств.

Закон визначив механізм передачі земель у комунальну власність територіальним громадам, що стало важливим етапом децентралізації управління земельними ресурсами в Україні.

Закон України «Про регулювання містобудівної діяльності» [10], ухвалений 17 лютого 2011 року (№ 3038-VI), визначає правові та організаційні засади у сфері планування і забудови територій.

Документ спрямований на забезпечення сталого розвитку міст і сіл, збалансованого поєднання державних, громадських та приватних інтересів під час забудови. Планування територій визнається діяльністю органів влади, місцевого самоврядування, фізичних і юридичних осіб, що має здійснюватися відповідно до містобудівної документації.

Закон встановлює, що містобудівна документація складається на державному, регіональному та місцевому рівнях, розробляється як у паперовій, так і в електронній формі на основі оновленої картографічної бази у системі координат УСК-2000.

Документ також регламентує використання єдиної системи геопросторових даних та містобудівного кадастру.

У статті 1 наведені визначення основних понять містобудування, у статті 3 — закріплено перелік законів, що регулюють відносини у цій сфері. Особливий акцент зроблено на обов'язковому дотриманні вимог містобудівної документації у процесі забудови територій.

Закон України «Про оцінку земель» [5], ухвалений 11 грудня 2003 року (№ 1378-IV), закладає правову основу для проведення оцінки земель в Україні.

Цей нормативно-правовий акт визначає:

- принципи та завдання земельної оцінки;
- об'єкти оцінки;
- види оцінки (нормативна, експертна);
- суб'єктів оціночної діяльності;
- вимоги до оцінювачів земельних ділянок;
- порядок складання і затвердження документації з оцінки земель.

Закон регулює професійну підготовку фахівців, їх права та обов'язки, питання державного контролю за оцінкою земель, створення саморегулювних організацій у сфері земельної оцінки та відповідальність за порушення норм законодавства.

Закон України «Про порядок виділення в натурі (на місцевості) земельних ділянок власникам земельних часток (паїв)», прийнятий 5 червня 2003 року (№ 899-IV), встановлює правові та організаційні засади процедури

виділення власникам паїв земельних ділянок із земель колишніх колективних сільськогосподарських підприємств [8].

Закон визначає:

- перелік осіб, які мають право на отримання земельної частки (паю);
- порядок розподілу земельних ділянок;
- підстави і процедури виділення земельних ділянок у натурі;
- особливості встановлення меж ділянок на місцевості;
- документи, що посвідчують право на земельний пай;
- процедуру розробки та затвердження проекту землеустрою;
- обов'язки органів влади щодо погодження та виділення земельних ділянок.

Крім того, закон регламентує порядок обміну земельними ділянками та використання невитребуваних земель.

Закон України «Про оренду землі» [7], прийнятий 6 жовтня 1998 року (№ 161-XIV), встановлює правові норми, що регулюють орендні відносини щодо земельних ділянок.

Документ визначає:

- об'єкти оренди;
- статус орендодавців і орендарів;
- умови укладення, зміни та припинення договорів оренди;
- строки оренди;
- вимоги до орендної плати;
- права й обов'язки сторін;
- захист прав орендодавців і орендарів;
- відповідальність за порушення умов договору.

Закон передбачає можливість укладення договорів суборенди та врегульовує процедури розгляду спорів, що виникають у процесі реалізації орендних прав на землю.

Закон України «Про державну експертизу землевпорядної документації» [6], ухвалений 17 червня 2004 року (№ 1808-IV), регулює правові та організаційні засади проведення державної експертизи землевпорядної документації [16].

Закон містить положення щодо:

- організації та видів експертизи;
- порядку подання документів на експертизу;
- прав та обов'язків замовників і розробників документації;
- повноважень експертів;
- відповідальності за порушення вимог у сфері експертизи;
- контролю якості розробленої землевпорядної документації.

Землевпорядний процес передбачає організацію проведення землеустрою через реалізацію комплексу дій різного характеру: соціально-економічного, технічного, юридичного, організаційного та інформаційного.

На різних етапах землевпорядного процесу вагоме значення мають різні види дій. Наприклад, на стадії прогнозування і планування використання земель переважають соціально-економічні заходи, тоді як під час проектування на перший план виходять юридичні та технічні роботи. Структура землевпорядного процесу може варіюватися залежно від специфіки виду землеустрою.

Види землеустрою поділяють на:

- територіальний;
- внутрішньогосподарський;
- спеціалізований.

Територіальний землеустрій охоплює систему соціально-економічних, організаційно-правових та технічних заходів, метою яких є створення належних умов для діяльності всіх секторів економіки, формування стійкого і раціонального землекористування як для сільськогосподарських, так і для несільськогосподарських потреб. Він також передбачає точне встановлення меж земельних ділянок, землеволодінь, адміністративно-територіальних одиниць, земель державної та комунальної власності, територій з особливими умовами використання.

Система землеустрою має свою ієрархічну структуру. Організація та планування заходів здійснюються відповідно до функцій, які виконуються на загальнодержавному, регіональному та місцевому рівнях управління земельними ресурсами.

На загальнодержавному та регіональному рівнях землеустрій включає такі напрями діяльності:

- визначення і закріплення державного кордону України;
- встановлення меж України та її адміністративних одиниць;
- розроблення національних і регіональних програм щодо використання та охорони земель;
- підготовка схем землеустрою та техніко-економічних обґрунтувань для різних адміністративно-територіальних утворень;
- проектування змін меж районів, міст та інших населених пунктів;
- створення проектів організації територій зі спеціальним правовим режимом — природоохоронних, рекреаційних та заповідних зон.

1.3 Топографо-геодезичні та картографічні роботи при здійсненні землеустрою

Топографо-геодезичні та картографічні роботи є невід'ємною складовою будь-якого процесу землеустрою. Без точного визначення просторового положення, форми та площі земельних ділянок неможливо забезпечити ефективне управління земельними ресурсами, їх охорону та раціональне використання.

Основними напрямками топографо-геодезичних робіт є:

- Проведення геодезичних замірів на місцевості з метою встановлення меж земельних ділянок;
- Створення опорних геодезичних мереж для побудови топографічних і кадастрових планів;
- Виконання детальних топографічних зйомок територій у масштабах 1:500, 1:1000, 1:2000;
- Встановлення меж адміністративно-територіальних одиниць, сільськогосподарських угідь та природоохоронних зон.

Зараз топографо-геодезичні дослідження здійснюються із застосуванням сучасних технологій: супутникових систем навігації (GPS, ГЛОНАСС), електронних тахеометрів, лазерного сканування (LiDAR) і фотограмметрії із застосуванням безпілотних літальних апаратів.

Картографічні роботи спрямовані на створення:

- Великомасштабних топографічних планів і карт різних рівнів деталізації;
- Кадастрових карт, що фіксують межі земельних ділянок;
- Тематичних карт (зокрема ґрунтових, кліматичних, водних ресурсів);
- Ортофотопланів — геоприв'язаних цифрових знімків місцевості.

Особливу роль для землеустрою відіграють кадастрові карти та плани, які містять дані про площу, межі, правовий режим земельних ділянок, а також обмеження щодо їх використання.

Етапи виконання топографо-геодезичних та картографічних робіт включають:

1. **Підготовчий етап** — аналіз наявних картографічних матеріалів, збір вихідної інформації, розробка технічного завдання.
2. **Польові роботи** — проведення безпосередніх геодезичних вимірювань на місцевості, збір геопросторових даних.
3. **Камеральна обробка** — обробка результатів польових вимірювань, складання карт і планів, підготовка кадастрової інформації.
4. **Оформлення документації** — приведення отриманих матеріалів до відповідності державним стандартам та передача їх замовнику або відповідним органам.

В Україні усі топографо-геодезичні та картографічні роботи мають здійснюватися відповідно до чинних державних стандартів і вимог Технічного регламенту.

Значення топографо-геодезичних робіт у процесі землеустрою є величезним:

- Вони забезпечують правову визначеність просторових меж земельних ділянок;
- Допомагають уникнути конфліктів між сусідніми землевласниками;
- Сприяють підвищенню ефективності використання земельних ресурсів;
- Є основою для реєстрації земельних ділянок у Державному земельному кадастрі.

Завдяки розвитку цифрових технологій топографо-геодезичні роботи сьогодні виконуються набагато швидше і точніше. Супутникові технології,

автоматизовані системи обробки даних та використання БПЛА суттєво підвищили точність вимірювань і дозволяють створювати електронні кадастрові карти.

Таким чином, топографо-геодезичні та картографічні роботи є критично важливим компонентом сучасного землеустрою. Вони забезпечують точність даних, оперативність у прийнятті рішень та прозорість у питаннях управління земельними ресурсами, що сприяє сталому розвитку територій.

РОЗДІЛ 2. ОСОБЛИВОСТІ РОЗРОБЛЕННЯ ДОКУМЕНТАЦІЇ ІЗ ЗЕМЛЕУСТРОЮ

2.1 Види документації із землеустрою

Для кожного об'єкта землеустрою розробляється окрема документація у формі програм, схем, проєктів, тематичних карт (атласів), а також технічних звітів, що базуються на обстеженнях і вишукуваннях.

Розробниками документації із землеустрою можуть бути юридичні особи, які мають у своєму складі сертифікованих інженерів-землевпорядників, або фізичні особи-підприємці з відповідною сертифікацією. Замовниками можуть виступати органи державної влади, органи місцевого самоврядування, землевласники, землекористувачі, а також інші юридичні та фізичні особи.

Основними видами землевпорядної документації є:

- Загальнодержавні та регіональні програми з використання та охорони земель;
- Схеми землеустрою та техніко-економічні обґрунтування щодо використання земель в адміністративно-територіальних одиницях;
- Проєкти щодо встановлення та зміни меж адміністративно-територіальних одиниць, міст та інших населених пунктів;
- Проєкти організації територій із особливим природоохоронним, рекреаційним та заповідним статусом;
- Проєкти формування земель комунальної власності територіальних громад та розмежування земель державної і комунальної власності;
- Проєкти відведення земельних ділянок у користування чи власність;
- Проєкти створення нових та впорядкування існуючих землеволодінь і землекористувань;

- Проекти землеустрою для еколого-економічного обґрунтування сівозмін і впорядкування угідь;
- Проекти впорядкування територій міст та інших населених пунктів;
- Робочі проекти з рекультивації земель, захисту ґрунтів від ерозії, поліпшення родючості земель, встановлення та закріплення меж земельних ділянок;
- Документи, які підтверджують право власності або користування землею;
- Матеріали обстеження деградованих сільськогосподарських угідь та забруднених земель;
- Спеціальні тематичні карти та атласи, що відображають стан і використання земельних ресурсів.

Крім наведених вище, законодавство України дозволяє розробляти й інші види документації із землеустрою залежно від потреб.

Склад, зміст та правила оформлення кожного виду документації регулюються відповідними технічними умовами та нормативно-технічними документами у сфері землеустрою.

Кожна землевпорядна документація обов'язково містить текстову і графічну частину, що розробляються відповідно до завдань, поставлених у технічному завданні замовника.

Документація підлягає погодженню залежно від її виду і рівня адміністративно-територіального охоплення.

Так, загальнодержавні програми щодо використання і охорони земель погоджуються Кабінетом Міністрів України, а регіональні програми — обласними державними адміністраціями і Радою Міністрів Автономної Республіки Крим.

Використання і охорона земель у містах Києві та Севастополі узгоджуються міськими державними адміністраціями відповідних міст.

Документація із землеустрою є основою для ефективного управління земельними ресурсами, забезпечення їх раціонального використання та охорони. Її розробка та впровадження сприяє вирішенню багатьох питань, пов'язаних із землекористуванням, та забезпечує правову визначеність у земельних відносинах.

2.2 Технічна документація із землеустрою

Технічна документація із землеустрою є одним із ключових видів документації, яка має прикладний характер і спрямована на вирішення конкретних завдань, пов'язаних із реєстрацією, обліком та організацією використання земельних ділянок.

Основні випадки, коли розробляється технічна документація із землеустрою:

- Встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) згідно з правовстановлюючими документами;
- Відновлення меж у разі їх втрати або спотворення;
- Розподіл або об'єднання земельних ділянок;
- Формування нових земельних ділянок при приватизації, продажу або передачі в оренду;
- Проведення інвентаризації земель;
- Нормативна грошова оцінка земельних ділянок.

Структура технічної документації, як правило, включає:

- Текстову частину (пояснювальна записка, опис об'єкта робіт, правова інформація);
- Графічну частину (плани земельних ділянок, креслення меж, вкопійовання з кадастрової карти);
- Додатки (копії правовстановлюючих документів, акти погодження меж, матеріали геодезичних вимірювань).

Етапи розробки технічної документації:

1. Збір вихідних даних.

До них належать правовстановлюючі документи на землю, кадастрова інформація, дані топографо-геодезичних вишукувань, містобудівна документація.

2. Польові роботи.

Виконуються натурні обміри, закріплюються межові знаки, здійснюються координатні визначення меж ділянок.

3. Камеральна обробка даних.

На основі натурних вимірювань складаються плани, креслення, готується технічна документація для подання на погодження та реєстрацію.

4. Погодження документації.

Технічна документація погоджується із суміжними землекористувачами, органами місцевого самоврядування, а в окремих випадках — із Держгеокадастром [14].

5. Реєстрація в кадастрі.

Після погодження дані про земельну ділянку вносяться до Державного земельного кадастру.

Особливості складання технічної документації:

- Необхідність чіткого дотримання встановлених стандартів, зокрема щодо точності вимірювань;
- Використання сучасних геоінформаційних технологій (ГІС), що дозволяє інтегрувати результати робіт у державні бази даних;
- Обов'язковість погодження меж земельних ділянок із суміжними власниками або користувачами.

Важливість технічної документації у процесі управління земельними ресурсами:

- Забезпечує правову визначеність меж земельних ділянок;
- Сприяє уникненню конфліктів щодо межування земель;

- Є основою для реєстрації права власності чи користування земельною ділянкою;
- Використовується для обґрунтування проєктів забудови, оцінки земельних ресурсів, розрахунку орендної плати.

У сучасних умовах велике значення має перехід до цифрової форми технічної документації, що дозволяє підвищити ефективність управління земельними ресурсами, прискорити обробку даних та забезпечити інтеграцію інформації в національні кадастрові системи.

Таким чином, технічна документація із землеустрою є важливою ланкою у системі регулювання земельних відносин і має безпосередній вплив на економічний розвиток територій.

Окрім основних випадків застосування, технічна документація із землеустрою використовується також у процесах:

- Реалізації інвестиційних проєктів, пов'язаних із забудовою територій;
- Встановлення земельних сервітутів та інших обмежень у використанні земель;
- Підготовки документів для судових розглядів у разі земельних спорів;
- Розробки комплексних програм розвитку громад, де важливо мати точні дані про земельні ресурси.

Значення технічної документації зросло із впровадженням сучасних цифрових технологій, зокрема кадастрового обліку в електронній формі. Це забезпечило прозорість даних, прискорило процеси реєстрації прав на землю і сприяло зменшенню кількості земельних конфліктів.

У сфері землеустрою також дедалі більшого поширення набуває використання геоінформаційних систем (ГІС). Завдяки їм можна оперативно аналізувати великі масиви просторових даних, швидко оновлювати відомості про земельні ділянки, оптимізувати планування територій.

Сьогодні розробка технічної документації регламентується цілою низкою нормативно-правових актів, серед яких Закон України «Про землеустрій» [3], Закон «Про державний земельний кадастр» [4], а також технічні стандарти щодо точності геодезичних вимірювань.

Вимоги до змісту технічної документації чітко регламентовані: вона повинна бути повною, достовірною, відповідати актуальному стану місцевості та бути погодженою в установленому порядку.

Важливо зазначити, що належним чином оформлена технічна документація слугує також доказовою базою у разі виникнення юридичних спорів щодо меж земельних ділянок або права користування ними.

Таким чином, роль технічної документації із землеустрою у системі управління земельними ресурсами постійно зростає. Вона є невід'ємною складовою розвитку землекористування, сприяє забезпеченню правової визначеності, прозорості земельних відносин і ефективному економічному розвитку територій.

2.3 Замовники і розробники документації із землеустрою

Розроблення документації із землеустрою передбачає участь двох основних груп учасників: замовників і розробників. Їхня взаємодія є обов'язковою умовою для якісної підготовки, погодження та затвердження землевпорядної документації.

Замовники документації із землеустрою

Замовниками можуть бути:

- **Фізичні особи** — громадяни України, які мають на меті оформити право власності на земельну ділянку, поділити чи об'єднати

ділянки, встановити межі, здійснити реєстрацію чи зміну цільового призначення землі.

- **Юридичні особи** — підприємства, установи, організації, що використовують землю для господарської діяльності, будівництва, інвестиційних проектів.

- **Органи державної влади та місцевого самоврядування** — у разі потреби формування земель комунальної або державної власності, розроблення проектів землеустрою територій громад, резервування земель для суспільних потреб.

- **Інвестори** — особи, що планують реалізацію великих інфраструктурних проектів (будівництво житлових комплексів, промислових об'єктів, об'єктів енергетики) та потребують оформлення прав на земельні ділянки.

Зазвичай ініціатором розробки документації виступає власник або користувач земельної ділянки, який має потребу в юридичному оформленні чи зміні параметрів землекористування.

Розробники документації із землеустрою

Розробниками можуть бути:

- **Ліцензовані землепорядні організації** — юридичні особи, що мають відповідну ліцензію на проведення робіт із землеустрою.

- **Інженери-землепорядники**, які мають відповідний сертифікат і працюють як у складі організацій, так і як приватні фахівці.

- **Науково-дослідні установи** — у разі розроблення складних проектів землеустрою на великих територіях.

Взаємовідносини між замовниками та розробниками регулюються законодавством України та укладеними між ними договорами. Розробник може подавати документацію до відповідного органу виконавчої влади для

внесення відомостей до Державного земельного кадастру від імені замовника, якщо інше не передбачено договором.

Розробник має володіти необхідною кваліфікацією, мати доступ до геодезичного обладнання, спеціалізованого програмного забезпечення (наприклад, для роботи з ГІС-системами) і знати чинне законодавство.

Етапи співпраці замовника і розробника:

1. Укладення договору.

Замовник і розробник укладають письмову угоду, у якій визначаються обсяги робіт, строки виконання, вартість послуг.

2. Підготовка технічного завдання.

Формулюються чіткі вимоги до майбутньої документації — мета розробки, об'єкт землеустрою, спеціальні умови.

3. Виконання землевпорядних робіт.

Розробник проводить натурні обміри, складає плани, пояснювальні записки, готує пакет документів.

4. Погодження документації.

Розроблена документація погоджується з органами місцевого самоврядування, суміжними землекористувачами, державними органами контролю за використанням земель.

5. Передача готової документації замовнику.

Після погодження документи передаються замовнику для подальшого внесення змін до Державного земельного кадастру та реєстрації прав.

Відповідальність розробників:

- Якість проведення натурних вимірювань;
- Дотримання законодавчих норм і державних стандартів;
- Точність складання графічних і текстових матеріалів;
- Вчасне виконання договору.

Неналежна розробка документації може призвести до відмови у реєстрації земельної ділянки, виникнення земельних спорів, судових розглядів. Саме тому вибір компетентного розробника є критично важливим.

Сучасні тенденції: Сьогодні в Україні активно впроваджується електронний документообіг у сфері землеустрою. Замовники мають можливість подавати документи онлайн через портали державних кадастрових служб, що пришвидшує процес реєстрації та знижує корупційні ризики.

Таким чином, співпраця замовника і розробника є необхідною умовою для створення якісної документації із землеустрою, яка забезпечить правову захищеність земельних прав і сприятиме раціональному використанню земельних ресурсів.

Роль замовників та розробників у сфері землеустрою є взаємодоповнюючою. Замовники визначають потребу в розробці документації та забезпечують її фінансування, тоді як розробники здійснюють технічну реалізацію цих потреб, дотримуючись встановлених стандартів та вимог. Ефективна співпраця між цими сторонами є запорукою раціонального використання та охорони земельних ресурсів України.

Розроблення документації із землеустрою є складним процесом, який вимагає участі двох основних сторін — замовника та розробника. Їхня тісна взаємодія забезпечує належну якість підготовки, погодження та затвердження землевпорядної документації, що є основою для впорядкування земельних відносин.

Помилки або недбалість на будь-якому з етапів можуть призвести до серйозних наслідків — від відмови у реєстрації земельної ділянки до судових спорів.

В останні роки в Україні активно розвивається електронний документообіг у сфері землеустрою. Подання документів через онлайн-платформи дозволяє пришвидшити процедури погодження та реєстрації, мінімізувати людський фактор та знизити корупційні ризики. Електронна форма взаємодії між замовниками, розробниками та державними органами поступово стає стандартом.

Співпраця між замовниками та розробниками документації із землеустрою є важливою для ефективного функціонування системи управління земельними ресурсами. Замовники формулюють потребу та забезпечують ресурсну підтримку, тоді як розробники реалізують проекти відповідно до вимог законодавства та встановлених стандартів. Їхня взаємодія сприяє правовій визначеності земельних прав, розвитку територій і сталому землекористуванню в Україні.

РОЗДІЛ 3. РОЗРОБКА ТЕХНІЧНОЇ ДОКУМЕНТАЦІЇ ІЗ ЗЕМЛЕУСТРОЮ

3.1 Загальні відомості про земельну ділянку

У процесі підготовки технічної документації із землеустрою щодо визначення меж земельної ділянки було виконано необхідний комплекс робіт із землеустрою з метою внесення інформації про ділянку до Державного земельного кадастру. Об'єктом є земельна ділянка площею 0,1112 га, призначена для житлової та громадської забудови, що має кадастровий номер 3220283401:11:001:0025. Право власності на зазначену ділянку зареєстроване за громадянкою Жураковською Наталією Вікторівною, що підтверджується витягом з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно.

Рис. 3.1 Схема розташування земельної ділянки

Межі земельної ділянки були визначені безпосередньо на місцевості за участі власника, що зафіксовано в акті приймання-передачі.

Існуючі обмеження у використанні земельної ділянки — відсутні.

Ділянка належить до категорії земель житлової та громадської забудови.

Цільове призначення — присадибна ділянка відповідно до класифікації видів цільового призначення земель (КВЦПЗ), код 02.01.

3.2 Геодезичні, польові та камеральні роботи

Перед початком робіт було проведено топографо-геодезичні вишукування з метою отримання просторових характеристик земельних ділянок. Здійснено рекогностування території та визначено ділянку, де проводились геодезичні вимірювання.

До основних завдань польового обстеження території належало:

- уточнення складу угідь, їх якісних характеристик та фактичного використання;
- вивчення ділянок, що перебувають у сторонньому користуванні;
- аналіз стану дорожньої інфраструктури;
- дослідження структури розміщення земель виробничих підрозділів;
- обстеження господарських центрів, літніх таборів і польових станів;
- вивчення мереж зрошення й осушення, а також їх розміщення;
- виявлення територій, придатних для оранки, випасу худоби чи косовиць;
- аналіз сільськогосподарських угідь, які потребують меліорації або інших покращувальних заходів;
- визначення площ, потенційно придатних для вирощування садів, ягідників, виноградників;
- дослідження заболочених земель та оцінка можливостей їх осушення;

- визначення ділянок, які можна використовувати під зрошення.

Як координатну основу під час виконання робіт застосовано сертифіковану GNSS-мережу референтних станцій компанії **System Solution** (System.NET) [23], що інтегрована з Державною геодезичною мережею та включена до банку геоданих відповідно до висновку НДІ геодезії та картографії від 29.12.2014.

Середньоквадратична похибка у визначенні планового положення координат не перевищувала 0,05 м. Всі спостереження проводились у режимі реального часу з використанням RTK-поправок, що розраховувались за допомогою програмного забезпечення **GIStar**, встановленого на сервері.

Перед початком основних робіт виконано контрольні вимірювання на пунктах державної геодезичної мережі з відомими координатами в обраній системі.

Кадастрову зйомку земельної ділянки здійснено з використанням GPS-приймача **Sokkia GCX3** та металевої мірної стрічки довжиною 50 метрів.

Усі проведені геодезичні та камеральні роботи виконані відповідно до вимог чинного законодавства України та із дотриманням встановлених технічних норм. Отримані результати використані для складання технічної документації із землеустрою, яка є підставою для внесення відомостей до Державного земельного кадастру.

Рис. 3.2 GPS приймач Sokkia GCX3

Технічна характеристика GPS приймача Sokkia GCX3

Таблиця 3.1

Кількість каналів зв'язку	226 з оптимізованою технологією згладжування
Відстежуванні сигнали	ГЛОНАСС: L1, C/A, L2C, L2P; GPS: L1, L1P, L2, C/A, L2P; Galileo: E1; BeiDou: B1, B2; QZSS: L1, C/A, L1C, L2C; SBAS: WAAS/EGNOS/MSAS/GAGAN
Точність в статиці і швидкої статиці(L1+L2)	План: 3мм + 0,4мм/км / Висота 5мм+0,6мм/км
Точність в DGPS	План 0,4 м / Висота 0,6 м
Пам'ять	Внутрішня пам'ять 8ГБ
Комунікаційні порти	USB 2.0; Bluetooth
Пило- і вологозахист	IP67
Ударостійкість	Витримує падіння з висоти не менше 2м
Робоча температура	-20'...+63'C(при роботі внутрішніх акумуляторів) -40'...+63'C(при роботі зовнішнього джерела живлення)
Інтерфейс	TPS, RTCM SC104 v2.x, 3.x, MSM; CMR/CMR+. NMEA 0183v2.x, 3.x
Вага	440 г
Розміри	47 x 197 x 47 мм
Час роботи	Вбудований акумулятор/ 10 годин

Опрацювання матеріалів, отриманих у результаті польових вимірювань, здійснювалося із використанням спеціалізованого програмного забезпечення "Digitals" на персональному комп'ютері типу IBM PC/AT. В результаті було створено цифрову модель місцевості у форматі XML та сформовано обмінний файл (формат XML) відповідно до технічних вимог Закону України «Про державний земельний кадастр» для подальшої державної реєстрації земельної ділянки [4].

Після завершення польових робіт та обробки отриманих геоданих було розроблено планово-картографічні матеріали, що відображають просторову структуру та розподіл земельних ділянок на досліджуваній території.

Спостереження здійснювались у режимі реального часу (RTK), із використанням GNSS-станцій референцної мережі ZakROS, список яких доступний за посиланням: <http://195.16.76.195/Map/SensorMap.aspx>. Доступ до серверу відбувався через мобільний інтернет-канал за технологією O8M/OR8K8, що надавався оператором мобільного зв'язку ПрАТ «Київстар». Адреса сервера — 195.16.76.194, порт — 2102. Передача поправок здійснювалась у форматі K.TCM U3.X, що відповідає вимогам до стандартизованих форматів геодезичної інформації.

Формування коригувальних поправок здійснювалося за допомогою мережевої RTK-технології Master Auxiliary Corrections (MAX), визнаної міжнародним стандартом комітетом RTCM 104. Цей метод забезпечує одночасне формування поправок від кількох референцних базових станцій, одна з яких визначається як основна (Master), а інші – як допоміжні (Auxiliary), в залежності від просторового положення приймача. Розрахунки поправок здійснювались за допомогою програмного забезпечення Leica GNSS Spider v4.3, встановленого на серверному обладнанні мережі.

Обробка результатів вимірювань та створення документації здійснюється у рамках камерального етапу робіт. Камеральна обробка передбачає збір, систематизацію, аналіз і оцінювання матеріалів, що стосуються планово-картографічного, земельно-кадастрового, ландшафтного, ґрунтового та інших обстежень. Ці матеріали характеризують сучасний стан землекористування і дають підґрунтя для планування подальшого розвитку території.

До обов'язкових елементів камеральних робіт належить:

- аналіз проектної документації з попереднього внутрішньогосподарського землеустрою та рівня її впровадження;
- вивчення результатів актуальних топографічних і коригувальних зйомок, включно з картами масштабів 1:5000, 1:10000, 1:25000;
- використання агровиробничих картограм ґрунтів для класифікації земель;
- опрацювання рекомендацій щодо поліпшення використання територій (меліорація, геоботаніка, агрозаходи тощо);
- аналіз розміщення населених пунктів і дорожньої інфраструктури згідно з районними планами;
- урахування даних районної схеми землеустрою;
- використання бізнес-планів підприємства для узгодження просторової структури з економічною стратегією;
- розгляд кліматичних умов: температура, вологість, вітрові режими, кількість опадів, топографія і гідрографія;
- визначення стану зрошуваних і осушених земель, а також можливостей розвитку інженерної інфраструктури;
- оцінка економічного стану підприємства на основі даних грошової оцінки земель, структури виробництва, чисельності худоби, розміщення підрозділів;

- аналіз протиерозійних заходів та наявної техніки для їх виконання;
- вивчення проєктів, що передбачають зміни в структурі землекористування;
- аналіз розміщення сільськогосподарських культур за останні два роки для оцінки ефективності землекористування.

У результаті всіх зазначених заходів формується цілісна база просторових і аналітичних даних, яка є основою для складання технічної документації із землеустрою та обґрунтованого управлінського планування використання земель.

3.3 Розробка та погодження проєкту землеустрою

Процес проєктування об'єктів землеустрою здійснюється відповідно до чинного законодавства України, державних стандартів, будівельних норм і нормативних документів, на підставі затвердженого технічного завдання від замовника та архітектурно-планувального завдання. Основою для початку проєктних робіт є надання замовником повного комплексу вихідних даних, які необхідні для розробки документації на відповідному етапі.

Проєктні роботи виконуються на договірних умовах, передбачених контрактами між замовником і виконавцем проєктування. У деяких випадках, проєктування може здійснюватися за результатами конкурсного відбору. Для об'єктів будівництва також передбачається розроблення робочої документації, а для об'єктів незначної складності — створення спрощеного робочого проєкту. Рішення про вибір стадії проєктування приймається за домовленістю між сторонами, враховуючи складність об'єкта.

Першим етапом у розробці проєкту землеустрою є підготовчі роботи, що включають збір і вивчення матеріалів, які використовуються при

обґрунтуванні рішень і складанні документації, а також для подальшого винесення проєкту в натуру. На цьому етапі:

- встановлюється перелік учасників проєкту, включаючи землевласників, землекористувачів, представників органів влади та інших зацікавлених сторін;
- виявляються побажання і зауваження сторін, що фіксуються в офіційних протоколах;
- збираються матеріали щодо природних, економічних та організаційних умов території;
- аналізуються правові підстави для здійснення землеустрою;
- розробляється і затверджується завдання на проєктування.

Підготовка виконується в двох формах — **камеральна** та **польова**. Камеральний етап полягає в опрацюванні картографічних, геодезичних, містобудівних, агровиробничих, соціально-економічних і нормативно-правових матеріалів, а також у складанні списку землевласників та землекористувачів із зазначенням юридичних реквізитів і місцезнаходження. Польове обстеження дозволяє уточнити межі ділянок, об'єктивно оцінити стан території та зібрати додаткові дані для подальшого проєктування.

Розроблена проєктна документація підлягає погодженню з відповідними державними і місцевими структурами. Ескізний проєкт (ЕП) та техніко-економічне обґрунтування (ТЕО) узгоджуються з:

- місцевими управліннями архітектури — щодо доцільності розміщення об'єкта, відповідності містобудівній документації, архітектурно-планувальному завданню;
- органами місцевого самоврядування — з метою врахування наявних інженерних мереж, джерел водопостачання, умов підключення та використання трудових ресурсів у межах населених пунктів або виробничих об'єктів.

У випадку, коли ЕП та ТЕО не розроблялись окремо, проєкт або робочий проєкт підлягає узгодженню з тими ж органами. Якщо об'єкт розміщується на території з особливими умовами (зони історико-культурного значення, зсувні території, охоронні зони тощо), додаткове погодження проводиться з профільними інстанціями відповідно до вказівок органів містобудування.

Проєктна документація, розроблена відповідно до вимог державних стандартів і нормативів, засвідчена підписом відповідального архітектора чи інженера, не підлягає обов'язковому погодженню з державними контролюючими органами, за винятком випадків, передбачених чинним законодавством.

Кінцевим результатом є офіційно погоджений проєкт землеустрою, який є підставою для внесення відповідних змін до Державного земельного кадастру, видачі правовстановлюючих документів, а також для реалізації заходів з упорядкування території.

Використовуючи наявну технічну документацію, зокрема довідку про межі земельної ділянки, було сформовано технічне завдання на розробку проєкту землеустрою. У процесі роботи були враховані всі вимоги замовника, нормативно-правові документи та фактичні дані щодо розташування земельної ділянки:

Кадастровий номер земельної ділянки: присвоєно управлінням Держгеокадастру Баришівському районі Київської області відповідно до Порядку ведення земельного кадастру, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17.10.2012 №1051

1. **Місце розташування земельної ділянки:** Київська область, Баришівський район, село Лукаші, вулиця Шахтарська, 8
2. **Площа земельної ділянки:** 0.1110 га

3. **Цільове призначення земельної ділянки:** для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка)

4. **Форма власності:** приватна

5. **Умови надання земельної ділянки:** у власність

6. **Підстава для виконання робіт:**

- Рішення Лукашівської сільської ради №71 12 сесія 24 скликання від 30.07.2004 р.
- Державний акт на право власності на земельну ділянку новий ЯД 706723 №010832100054 від 23.04.2008 р.
- договір на виконання робіт

7. **Роботи, що повинні бути виконані:** Підготовчі, топографо-геодезичні, із землеустрою, камеральні, складання і оформлення матеріалів технічної документації із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості), встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості)

8. **Строк та вартість виконання робіт:** згідно з договором

9. Технічна документація передається замовнику робіт, копія матеріалів — до Державного фонду документації із землеустрою

10. **Кінцевим результатом робіт** є встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками встановленого зразка (можуть не встановлюватись за бажанням замовника згідно ст. 106 Земельного кодексу України)

В пояснювальній записці виділив основні підрозділи:

1. Підстава проведення землеустрою

Технічна документація із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) гр. Жураковської Наталії Вікторівни для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка) в селі Лукаші, вулиця

Шахтарська, 8 на території Баришівської селищної територіальної громади Баришівського району Київської області розроблена на підставі:

- Договору на виконання робіт
- Рішення сільської ради
- Державний акт на право власності на земельну ділянку

2. Основні відомості про об'єкт землеустрою

Земельна ділянка має наступні характеристики:

- місцезнаходження — в межах населеного пункту села Лукаші, вулиця Шахтарська, 8 Баришівського району Київської області;
- категорія земель за основним цільовим призначенням — землі житлової та громадської забудови (код - 200);
- цільове призначення — для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка), шифр згідно класифікатора видів цільового призначення земельних ділянок — 02.01;
- склад угідь згідно класифікації видів угідь (КВЗУ) — малоповерхова забудова (0.1111 га)

Межі земельної ділянки визначені безпосереднім обстеженням на місцевості та погоджені з суміжними землекористувачами та землевласниками, що відображено у відомості про встановлені межові знаки, яка є складовою частиною кадастрового плану. Межі земельної ділянки проходять по суходолу.

Виконавці робіт із землеустрою не мають права складати документацію із землеустрою у разі, якщо:

- об'єктом землеустрою є земельні ділянки, що належать виконавцю робіт із землеустрою або особам, які працюють у його складі;
- особи, які працюють у складі виконавця робіт із землеустрою, мають родинні зв'язки із замовником робіт із землеустрою, або у юридичній особі, керівництво якої має родинні зв'язки із замовником;

- об'єктом землеустрою є земельні ділянки, що належать засновникам або учасникам виконавця робіт із землеустрою;
- замовником робіт із землеустрою є засновник або учасник виконавця робіт із землеустрою.

Документація із землеустрою, складена з порушенням вимог цієї статті, не може бути затверджена.

У разі невиконання умов, несую відповідальність згідно з чинним законодавством.

Після пояснювальної записки **План меж земельної ділянки** з вказаним кадастровим номером, суміжними ділянками, форма та розмір ділянки, площа ділянки. (Рис.1)

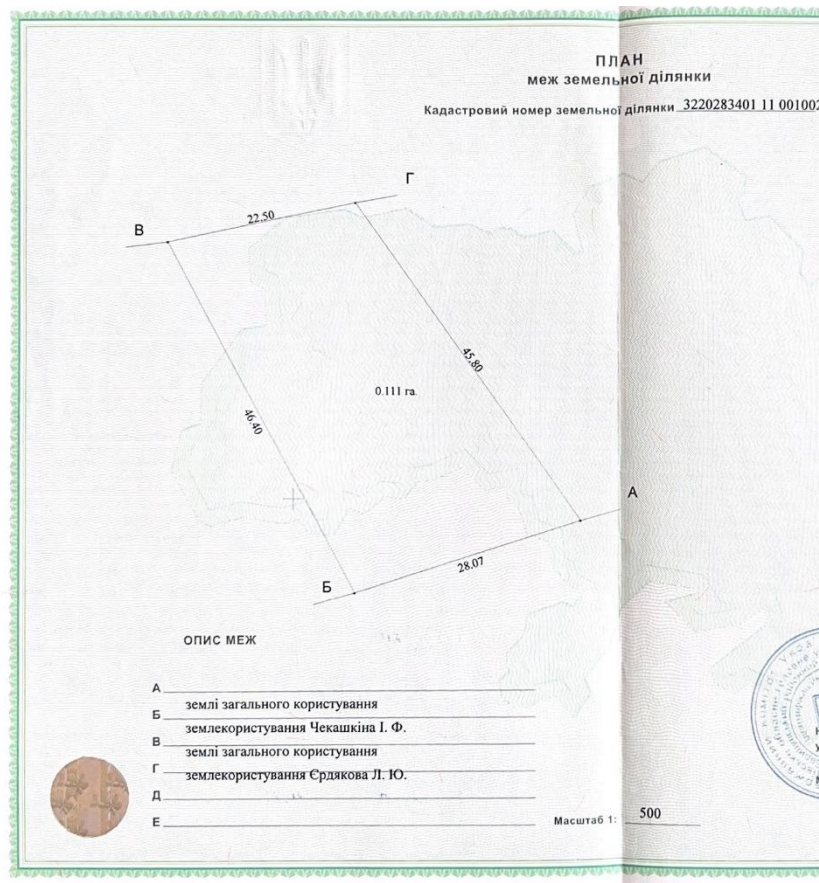
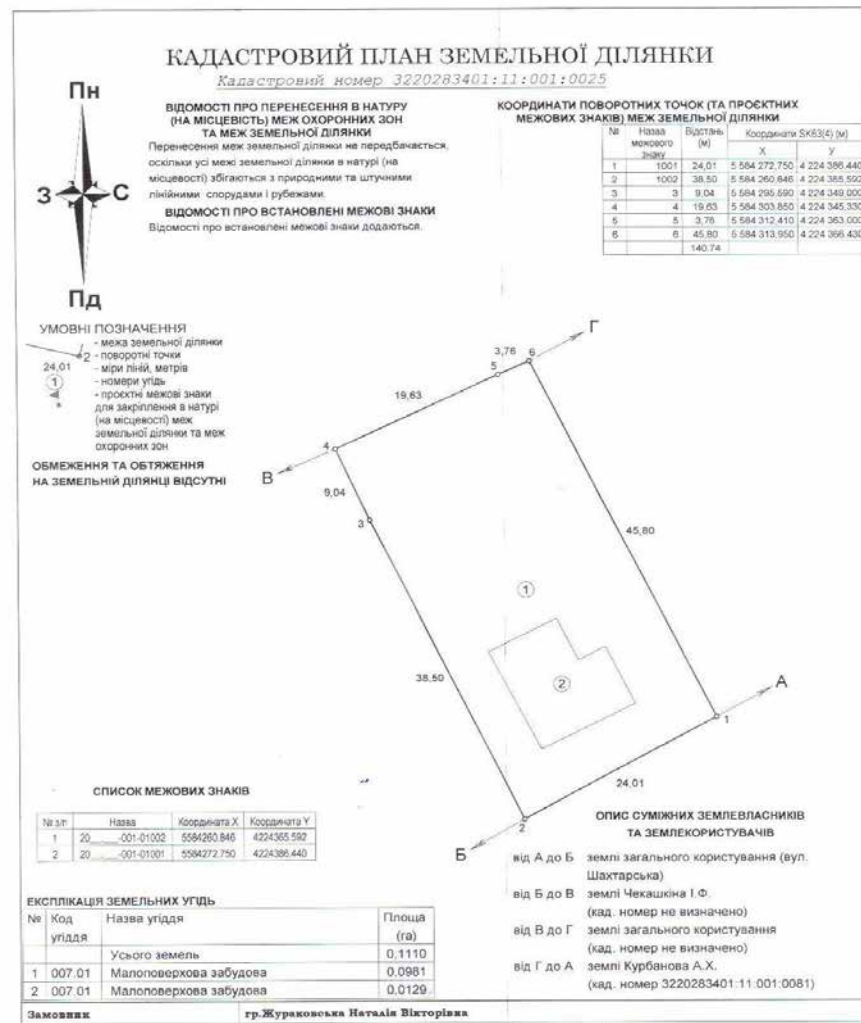
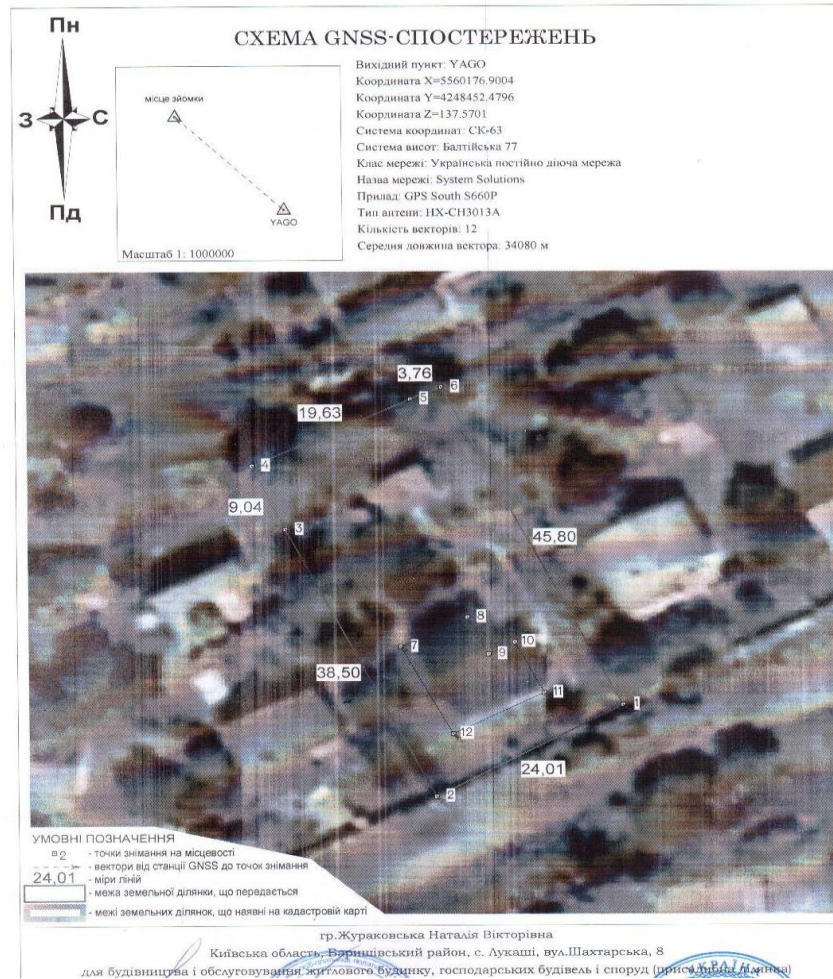

Рис.1 План меж земельної ділянки

Земельна ділянка гр. Жураковської Наталії Вікторівни площею 0.1110 га, яка розташована по вулиці Шахтарська, 8 в селі Лукаші на території Баришівського району Київської області, не обтяжена сервітутами і не має обмежень у використанні, прав третіх осіб на використання земельної ділянки немає.

Після пояснювальних записок і завдань ідуть самі графічні матеріали які представлені у додатках.

ВІДОМІСТЬ обчислення площі земельної ділянки

Землекористувач: *гр. Жураковська Наталія Вікторівна*
Адреса земельної ділянки: *Київська область, Баришівський район, с. Лукаші, вул. Шахтарська, 8*

№	Координати		Різниці		Добутки	
	X	Y	X(k-1) - X(k+1)	Y(k+1) - Y(k-1)	X * (Y(k+1) - Y(k-1))	Y * (X(k+1) - X(k-1))
1	5584272,75	4224386,44	11,904	-20,848	-116420918,292	50287096,18176
2	5584260,846	4224365,592	-22,84	-37,44	-209074726,07424	-96484510,12128
3	5584295,59	4224349	-43,004	-20,262	-113148997,24458	-181663904,396
4	5584303,85	4224345,33	-16,82	14	78180253,9	-71053488,4506
5	5584312,41	4224363	-10,1	21,1	117828991,851	-42666066,3
6	5584313,95	4224366,43	39,66	23,44	130896318,988	167538372,6138
1	5584272,75	4224386,44	41,2	20,01	111741297,7275	174044721,328
			Сума: 0,000	Сума: 0,000	Сума: 2220,855680	Сума: 2220,855680
					Площа: 0,1110 га	Площа: 0,1110 га

ВІДОМІСТЬ обчислення координат вимірних точок GPS та оцінки їх точності

Землекористувач: *гр. Жураковська Наталія Вікторівна*
Адреса земельної ділянки: *Київська область, Баришівський район, с. Лукаші, вул. Шахтарська, 8*

Вихідний пункт	Назва точки	dN(м)	dE(м)	Довжина вектора(м)	Обрах. точність	X	Y
YAGO 1	1	24095.850	-24066.030	34055.606	0.031	5584272.750	4224386.440
YAGO 2	2	24083.950	-24086.880	34061.923	0.037	5584260.846	4224365.592
YAGO 3	3	24118.690	-24103.470	34098.225	0.028	5584295.590	4224349.000
YAGO 4	4	24126.950	-24107.140	34106.662	0.044	5584303.850	4224345.330
YAGO 5	5	24135.510	-24089.470	34100.233	0.043	5584312.410	4224363.000
YAGO 6	6	24137.050	-24086.040	34098.900	0.043	5584313.950	4224366.430
YAGO 7	7	24103.430	-24090.740	34078.433	0.034	5584280.330	4224361.730
YAGO 8	8	24107.240	-24083.300	34075.869	0.030	5584284.140	4224369.170
YAGO 9	9	24102.460	-24080.930	34070.812	0.031	5584279.360	4224371.540
YAGO 10	10	24104.030	-24078.010	34069.859	0.034	5584280.930	4224374.460
YAGO 11	11	24097.420	-24074.800	34062.914	0.031	5584274.320	4224377.670
YAGO 12	12	24092.080	-24084.980	34066.333	0.033	5584268.980	4224367.490

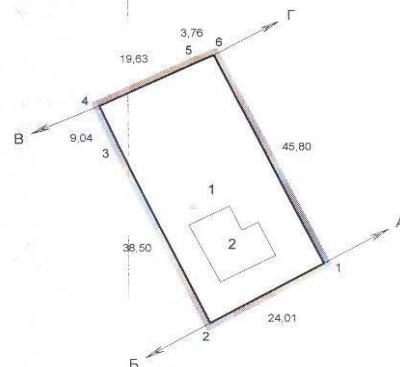
ВІДОМІСТЬ про встановлені межові знаки

Земельна ділянка гр. Жураковської Наталії Вікторівни для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка) в селі Лукаші, вулиця Шахтарська, 8 на території Баришівської селищної територіальної громади Баришівського району Київської області на місцевості межує з:

- від А до Б - землі загального користування (вул. Шахтарська)
- від Б до В - землі Чекашкіна І.Ф. (кад. номер не визначено)
- від В до Г - землі загального користування (кад. номер не визначено)
- від Г до А - землі Курбанова А.Х. (кад. номер 3220283401:11:001:0081)

КООРДИНАТИ МЕЖОВИХ ЗНАКІВ,
ЩО СІВПАДАЮТЬ З ІСНУЮЧИМИ МЕЖАМИ

№ точки	X	Y
1	5 584 272,750	4 224 386,440
2	5 584 260,846	4 224 365,592
3	5 584 295,590	4 224 349,000
4	5 584 303,850	4 224 345,330
5	5 584 312,410	4 224 363,000
6	5 584 313,950	4 224 366,430
1	5 584 272,750	4 224 386,440

Масштаб 1:1000

Висновки

У ході виконання бакалаврської роботи було всебічно досліджено теоретичні, нормативні та практичні аспекти встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості), а також проведено практичну реалізацію відповідних геодезичних робіт на прикладі конкретної ділянки в межах села Лукаші Баришівської територіальної громади Київської області.

У результаті проведеного дослідження зроблено такі висновки:

1. Встановлення меж земельної ділянки в натурі є важливим етапом землевпорядного процесу, що забезпечує реалізацію прав власників на землю, запобігає земельним спорам та є підставою для державної реєстрації земельної ділянки.

2. Нормативно-правове регулювання процесу встановлення меж визначається Земельним кодексом України, Законами України «Про землеустрій», «Про Державний земельний кадастр», а також відповідними постановами Кабінету Міністрів та інструкціями з виконання геодезичних робіт.

3. У межах досліджуваної території було виконано збір вихідної документації, топографо-геодезичне обстеження, проведено камеральну обробку матеріалів, визначено координати поворотних точок меж ділянки, складено акт погодження меж із суміжними землекористувачами.

4. На основі отриманих результатів розроблено технічну документацію із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки, яка відповідає чинним нормативним вимогам.

5. Виконані роботи є підставою для внесення відповідної інформації до Державного земельного кадастру та правового оформлення земельної ділянки.

Таким чином, встановлення меж земельної ділянки в натурі в межах села Лукаші забезпечило реалізацію правового механізму оформлення права власності на землю, створило умови для її ефективного використання та стало інструментом запобігання конфліктам між суміжними землекористувачами.

Список використаних джерел

1. Верховна Рада України. (1996). Конституція України. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>
2. Верховна Рада України. (2001). Земельний кодекс України № 2768-III. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14>
3. Верховна Рада України. (2003). Закон України "Про землеустрій" № 858-IV. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/858-15>
4. Верховна Рада України. (2011). Закон України "Про державний земельний кадастр" № 3613-VI. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3613-17>
5. Верховна Рада України. (2003). Закон України "Про оцінку земель" № 1378-IV. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1378-15>
6. Верховна Рада України. (2004). Закон України "Про державну експертизу землевпорядної документації" № 1808-IV. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1808-15>
7. Верховна Рада України. (1998). Закон України "Про оренду землі" № 161-XIV. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/161-14>
8. Верховна Рада України. (2003). Закон України "Про порядок виділення в натурі (на місцевості) земельних ділянок власникам земельних часток (паїв)" № 899-IV. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/899-15>
9. Верховна Рада України. (1998). Закон України "Про топографо-геодезичну і картографічну діяльність" № 353-XIV. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/353-14>
10. Верховна Рада України. (2011). Закон України "Про регулювання містобудівної діяльності" № 3038-VI. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3038-17>
11. Верховна Рада України. (2004). Закон України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень" № 1952-IV. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1952-15>
12. Верховна Рада України. (2012). Закон України "Про внесення змін щодо дерегуляції у сфері землеустрою та землеоцінки" № 5394-VI. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5394-17>

13. Верховна Рада України. (2012). Закон України "Про розмежування земель державної та комунальної власності" № 5245-VI. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5245-17>
14. Держгеокадастр. (2023). Офіційний сайт Державної служби з питань геодезії, картографії та кадастру. <https://land.gov.ua>
15. Кабінет Міністрів України. (2002). Постанова "Про затвердження порядку ведення державного земельного кадастру" № 1531. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1531-2002-п>
16. Кабінет Міністрів України. (2004). Постанова "Про затвердження порядку проведення державної експертизи земельпорядної документації" № 681. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/681-2004-п>
17. Міністерство аграрної політики України. (2010). Методичні рекомендації щодо проектування сівозмін. <https://minagro.gov.ua>
18. Державна служба України з питань геодезії. (2022). Геоінформаційні системи в кадастровій діяльності. <https://map.land.gov.ua>
19. Закон України "Про адміністративні послуги" № 5203-VI. (2012). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5203-17>
20. Закон України "Про електронні довірчі послуги" № 2155-VIII. (2017). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2155-19>
21. Закон України "Про публічні електронні реєстри" № 5464-IX. (2023). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5464-20>
22. Закон України "Про Національну інфраструктуру геопросторових даних" № 554-IX. (2020). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/554-20>
23. Систем Солюшинс (SystemNET) <https://systemnet.com.ua>
24. Савчук, А. І. (2021). ГІС-технології у геодезичному забезпеченні землеустрою. Науковий вісник НУБіП України. <https://journals.nubip.edu.ua/index.php/Geodesy/article/view/14320>
25. Павлюк, В. М. (2020). Сучасні методи кадастрових зйомок. Вісник геодезії та картографії. <https://visnyk-geo.knu.ua/article/view/123456>

26. Іщенко, І. С. (2020). Розроблення проектної документації із землеустрою. Землеустрій, кадастр і моніторинг земель. <https://zkml.com.ua/index.php/zkml/article/view/45>
27. Мельничук, П. В. (2022). Правові аспекти геодезичних робіт в Україні. Юридичний портал України. <https://legalportal.com.ua/articles/land/geo-rights>
28. Геоінформаційні системи України. (2023). Сучасні геоінформаційні платформи для землеустрою. <https://gis.org.ua/platformy-dlia-zemleustroi>
29. Кабінет Міністрів України. (2012). Постанова № 1059 «Про затвердження Порядку погодження документації із землеустрою». <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1059-2012-п>
30. Верховна Рада України. (2007). Закон України «Про нормативну грошову оцінку земель». <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1375-15>
31. Державна служба України з питань геодезії. (2023). Публічна кадастрова карта. <https://map.land.gov.ua>
32. Верховна Рада України. (2006). Закон України «Про оцінку земель». <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1378-15>
33. Кабінет Міністрів України. (2017). Постанова № 413 «Про національну інфраструктуру геопросторових даних». <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/413-2017-п>
34. Верховна Рада України. (1992). Закон України «Про інформацію». <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12>
35. Кабінет Міністрів України. (2009). Постанова № 1021 «Про затвердження Порядку проведення інвентаризації земель». <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1021-2009-п>
36. Кабінет Міністрів України. (2011). Постанова № 111 «Про ведення державного земельного кадастру». <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/111-2011-п>
37. Кабінет Міністрів України. (2004). Постанова № 677 «Про затвердження Порядку розроблення проектів землеустрою щодо відведення земельних ділянок». <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/677-2004-п>
38. Верховна Рада України. (2011). Закон України «Про регулювання містобудівної діяльності». <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3038-17>

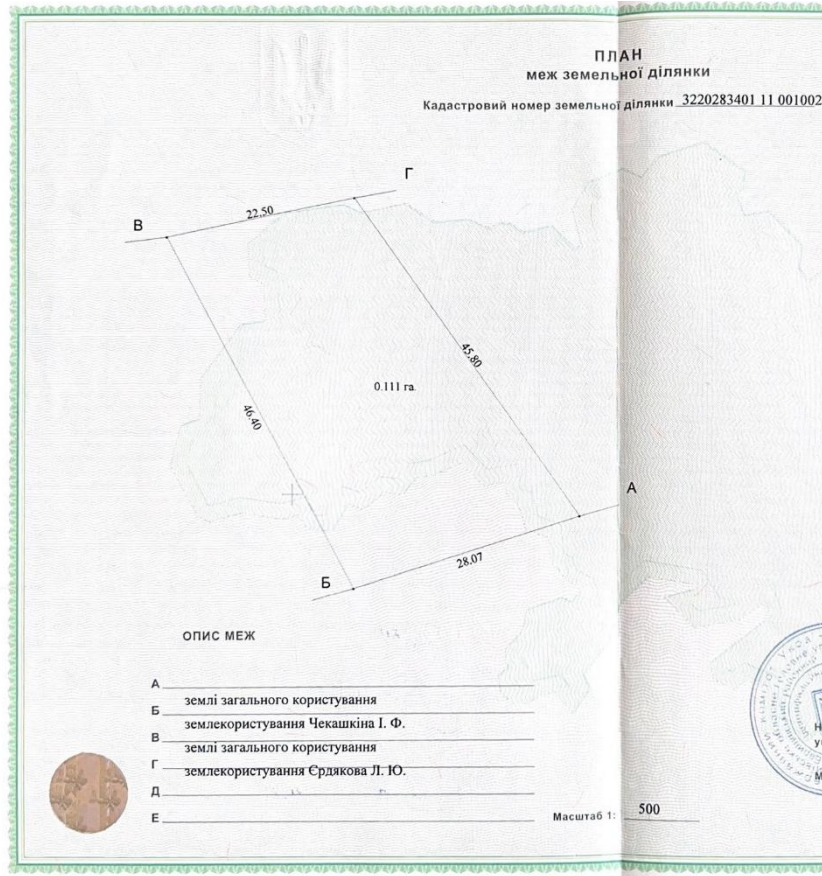
Додатки

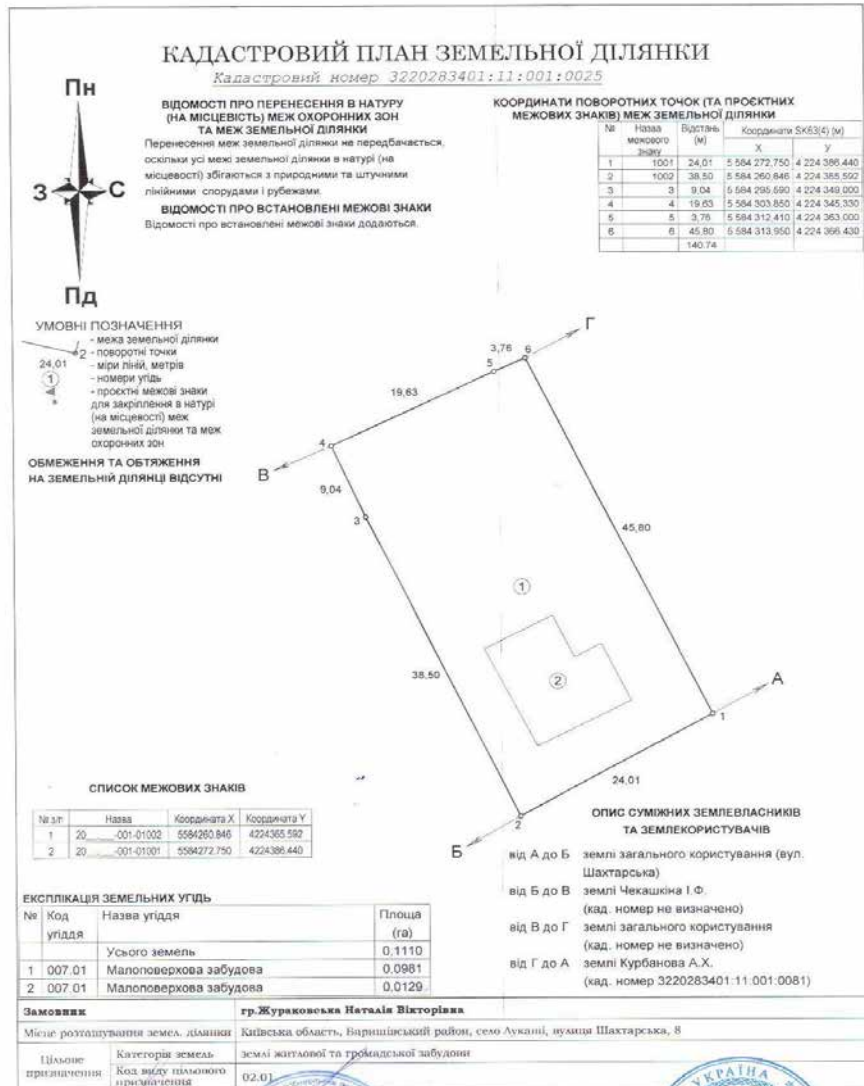

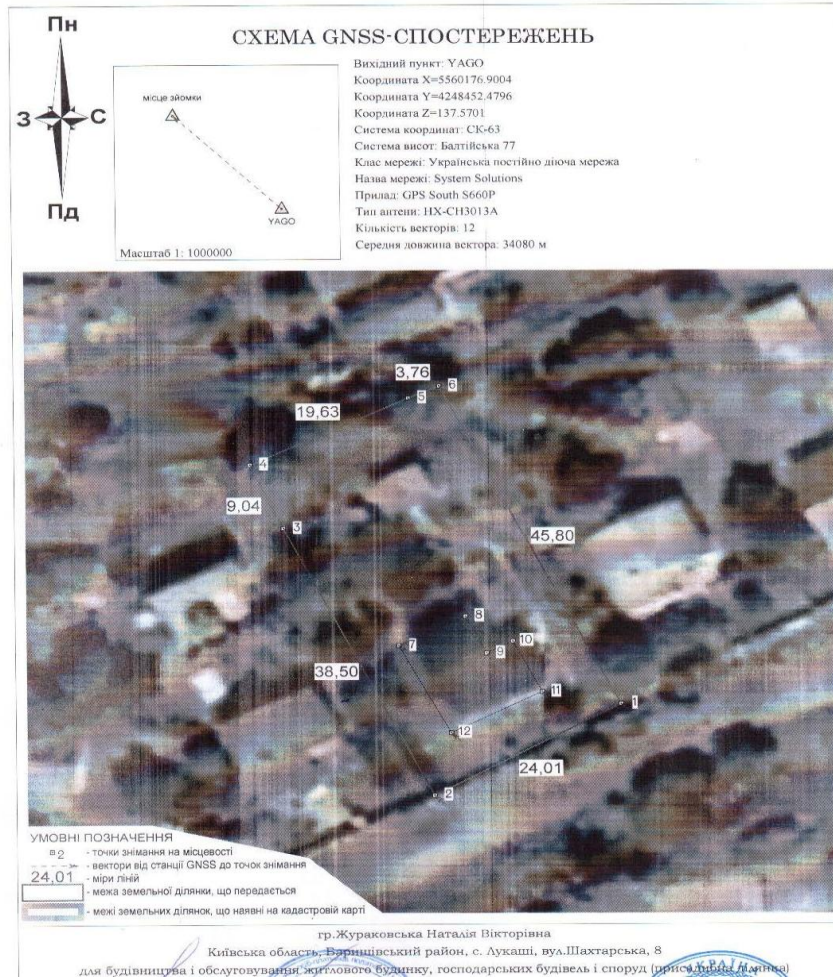
Схема розташування земельної ділянки

Технічна характеристика GPS приймача Sokkia GCX3

Кількість каналів зв'язку	226 з оптимізованою технологією згладжування
Відстежуванні сигнали	ГЛОНАСС: L1, C/A, L2C, L2P; GPS: L1, L1P, L2, C/A, L2P; Galileo: E1; BeiDou: B1, B2; QZSS: L1, C/A, L1C, L2C; SBAS: WAAS/EGNOS/MSAS/GAGAN
Точність в статиці і швидкої статиці(L1+L2)	План: 3мм + 0,4мм/км / Висота 5мм+0,6мм/км
Точність в DGPS	План 0,4 м / Висота 0,6 м
Пам'ять	Внутрішня пам'ять 8ГБ
Комунікаційні порти	USB 2.0; Bluetooth
Пило- і вологозахист	IP67
Ударостійкість	Витримує падіння з висоти не менше 2м
Робоча температура	-20'...+63'C(при роботі внутрішніх акумуляторів) -40'...+63'C(при роботі зовнішнього джерела живлення)
Інтерфейс	TPS, RTCM SC104 v2.x, 3.x, MSM; CMR/CMR+. NMEA 0183v2.x, 3.x
Вага	440 г
Розміри	47 x 197 x 47 мм
Час роботи	Вбудований акумулятор/ 10 годин

ВІДОМІСТЬ
обчислення координат вимірних точок GPS та оцінки
їх точності

Землекористувач: *гр.Жураковська Наталія Вікторівна*
Адреса земельної ділянки: *Київська область, Баришівський район, с. Лукаші, вул.Шахтарська, 8*

Вихідний пункт	Назва точки	dN(м)	dE(м)	Довжина вектора(м)	Обрах. точність	X	Y
YAGO	1	24095.850	-24066.030	34055.606	0.031	5584272.750	4224386.440
YAGO	2	24083.950	-24086.880	34061.923	0.037	5584260.846	4224365.592
YAGO	3	24118.690	-24103.470	34098.225	0.028	5584295.590	4224349.000
YAGO	4	24126.950	-24107.140	34106.662	0.044	5584303.850	4224345.330
YAGO	5	24135.510	-24089.470	34100.233	0.043	5584312.410	4224363.000
YAGO	6	24137.050	-24086.040	34098.900	0.043	5584313.950	4224366.430
YAGO	7	24103.430	-24090.740	34078.433	0.034	5584280.330	4224361.730
YAGO	8	24107.240	-24083.300	34075.869	0.030	5584284.140	4224369.170
YAGO	9	24102.460	-24080.930	34070.812	0.031	5584279.360	4224371.540
YAGO	10	24104.030	-24078.010	34069.859	0.034	5584280.930	4224374.460
YAGO	11	24097.420	-24074.800	34062.914	0.031	5584274.320	4224377.670
YAGO	12	24092.080	-24084.980	34066.333	0.033	5584268.980	4224367.490

ВІДОМІСТЬ
обчислення площі земельної ділянки

Землекористувач: *гр.Жураковська Наталія Вікторівна*
Адреса земельної ділянки: *Київська область, Баришівський район, с. Лукаші, вул.Шахтарська, 8*

№	Координати		Різниці		Добутки	
	X	Y	$X(k-1) - X(k+1)$	$Y(k+1) - Y(k-1)$	$X * (Y(k+1) - Y(k-1))$	$Y * (X(k+1) - X(k-1))$
1	5584272.75	4224386.44	11,904	-20,848	-116420918,292	50287096,18176
2	5584260.846	4224365.592	-22,84	-37,44	-209074726,07424	-96484510,12128
3	5584295.59	4224349	-43,004	-20,262	-113148997,24458	-181663904,396
4	5584303.85	4224345,33	-16,82	14	78180253,9	-71053488,4506
5	5584312,41	4224363	-10,1	21,1	117828991,851	-42666066,3
6	5584313,95	4224366,43	39,66	23,44	130896318,988	167538372,6138
1	5584272,75	4224386,44	41,2	20,01	111741297,7275	174044721,328
			Сума: 0,000	Сума: 0,000	Сума: 2220,855680	Сума: 2220,855680
					Площа: 0,1110 га	Площа: 0,1110 га

**ВІДОМІСТЬ
про встановлені межові знаки**

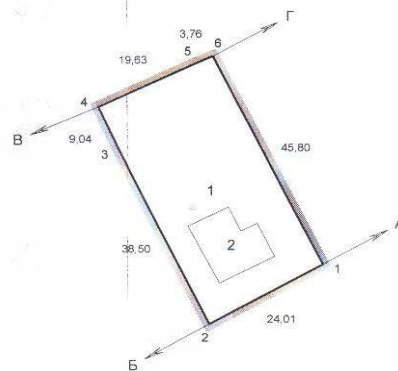
Земельна ділянка гр.Жураковської Наталії Вікторівни для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка) в селі Лукаші, вулиця Шахтарська, 8 на території Баришівської селищної територіальної громади Баришівського району Київської області на місцевості межує з:

від А до Б - землі загального користування (вул.Шахтарська)

від Б до В - землі Чекашкіна І.Ф. (кад. номер не визначено)

від В до Г - землі загального користування (кад. номер не визначено)

від Г до А - землі Курбанова А.Х. (кад. номер 3220283401:11:001:0081)

КООРДИНАТИ МЕЖОВИХ ЗНАКІВ,
ЩО СПІВПАДАЮТЬ З ІСНУЮЧИМИ МЕЖАМИ

№ точки	X	Y
1	5 584 272,750	4 224 386,440
2	5 584 260,846	4 224 365,592
3	5 584 295,590	4 224 349,000
4	5 584 303,850	4 224 345,330
5	5 584 312,410	4 224 363,000
6	5 584 313,950	4 224 366,430
1	5 584 272,750	4 224 386,440

Масштаб 1:1000